

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni klauzuli 5 pkt 1 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 99/70/WE⁽¹⁾ z dnia 28 czerwca 1999 r. należy dokonywać w ten sposób, że klauzula ta stoi na przeszkodzie stosowaniu art. 4 ust. 1 zdanie ostatnie i ust. 11 ustawy nr 124 z dnia 3 maja 1999 r. (Disposizioni urgenti in materia di personale scolastico) [Przepisy o charakterze doraźnym dotyczące pracowników szkolnictwa], który to przepis najpierw reguluje przydział zastępstw rocznych na stanowiska, „które są faktycznie nieobsadzone i wolne na dzień 31 grudnia”, a następnie stanowi, że zastępstwa roczne przydzielane są „w oczekiwaniu na przeprowadzenie postępowania konkursowego, mającego na celu zatrudnienie mianowanych pracowników dydaktycznych”, przez co umożliwia wykorzystywanie umów na czas określony bez wskazania dokładnych terminów przeprowadzenia konkursów i w warunkach nieprzewidujących prawa do odszkodowania?
- 2) Czy wymogi organizacyjne włoskiego systemu szkolnictwa opisanego powyżej stanowią obiektywne powody, w rozumieniu klauzuli 5 pkt 1 dyrektywy 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r., które powodują, że z prawem Unii Europejskiej zgodne są przepisy takie jak omawiane przepisy włoskie nieprzewidujące prawa do odszkodowania za zatrudnianie pracowników szkolnictwa na czas określony?

(¹) Dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. L 175, s. 43)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht (Niemcy) w dniu 24 lipca 2013 r. — Netto Marken Discount AG & Co. KG przeciwko Deutsches Patent- und Markenamt

(Sprawa C-420/13)

(2013/C 313/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundespatentgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Netto Marken Discount AG & Co. KG

Druga strona postępowania: Deutsches Patent- und Markenamt

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 dyrektywy⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że usługa w rozumieniu tego przepisu oznacza również handel detaliczny usługami?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:
- Czy art. 2 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że usługi oferowane przez sprzedawcę detalicznego muszą być określone pod względem treści dokładnie tak samo jak towary, które sprzedaje sprzedawca detaliczny?
- a) Czy dla określenia usług wystarczy wskazanie
- aa) jedynie ogólnie dziedziny usług lub ogólnych określeń,
- bb) jedynie klas(y) lub
- cc) dokładnie każdej poszczególniej usługi?
- b) Czy te dane są wówczas uwzględniane przy ustalaniu dnia zgłoszenia, czy też w razie wskazania ogólnych określeń lub klas możliwa jest wymiana lub uzupełnienie?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 2 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że zakres ochrony przyznany przez znak towarowy dotyczący usług handlu detalicznego odnoszących się do usług obejmuje również usługi świadczone przez samego sprzedawcę detalicznego?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/22/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 299, s. 25).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht (Niemcy) w dniu 24 lipca 2013 r. — Apple Inc. przeciwko Deutsches Patent- und Markenamt

(Sprawa C-421/13)

(2013/C 313/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundespatentgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Apple Inc.

Druga strona postępowania: Deutsches Patent- und Markenamt

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 dyrektywy⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ochrona w odniesieniu do „opakowania towaru” może obejmować również oprawę stanowiącą ucieleśnienie usługi?